

Doorlopend vuur

Nederlandse Vereniging
Olympische Deelnemers

Inhoud

1 | Het Olympisch Stadion 2 | Interview Serge Kats 4 | Joep Bartels blikt terug 6 | Words of Olympians 8 | De Spelen van.... 10 | NVOD Events 2021 12 | Online ALV in het lustrum jaar 2021

1. OLYMPISCH STADION – Door Kim Abdoelhafiez Khan

Beste Olympiërs, ik hoop dat het goed gaat met jullie. Met het Olympisch Stadion kan het beter, maar we proberen ons nog steeds met creativiteit en doorzettingsvermogen door deze periode heen te slaan. Ik geef jullie graag een update over de activiteiten van de afgelopen weken en een exclusieve doorkijk naar de zomer.

Het Olympisch Stadion lag er onlangs prachtig bij in de sneeuw, net als in februari 1969 vlak voor de kwartfinale van de Europacup tussen Ajax en Benfica. De dagen voor de belangrijke wedstrijd werd een dik pak sneeuw opgevangen in plastic, zodat het veld sneeuwvrij zou zijn.

Ajax speelde voor het eerst thuis in het Olympisch Stadion, maar verloor voor het oog van 55.000 toeschouwers onverwacht met 1-3. Ajax's Europacup droom leek uit elkaar te zijn gespat, maar tot verrassing van velen wonnen de Amsterdammers een week later met dezelfde cijfers in Lissabon van Benfica.

Tijdens de winterse perikelen zijn we ons ook blijven inzetten voor de prachtige Stadionbuurt. Samen met het Serve the City en SOOZ hebben we een actie opgezet om zoveel mogelijk mensen in Zuid een hart

onder de riem te steken en blij te maken met een kleinigheid op Valentijnsdag. Veel lieve buurtgenoten en collega's hadden zich opgegeven om zoetigheden te bakken, die vervolgens rondgebracht werden. Het was een geslaagde dag vol dankbaarheid en blijdschap.

Tot zover deze terugblik want we kunnen gelukkig ook weer vooruitkijken. Er staat zelfs al een groot evenement op de kalender! Op zaterdag 25 september wordt de vrijheid gevierd bij het bevrijdingsfestival van Het Amsterdams Verbond. Op dit moment zijn we nog in spannende afwachting van een aantal andere evenementen. We hopen in ieder geval, net als afgelopen zomer, veel sportactiviteiten en mini-concerten in huis te hebben. Ik houd jullie hiervan op de hoogte.

Wellicht tot snel in het Olympisch Stadion!

Serge Kats

Manager Topsport Watersportverbond

Al eerder gaf Ad Roskam ons een inkijkje bij atletiek en deed André Cats dat bij de zwembond. Nu spreek ik Serge Kats, sinds 2013 Manager Topsport bij het Watersportverbond. Maar ook als Olympisch zeiler actief in 1996 (Atlanta-Savannah) en Sydney. Met als beste prestatie de vierde plaats in Sydney in de Laser.

En wat ging jij na Sydney doen. Serge: “Dat was eerst trouwen en een huis kopen en ik ging werken bij Rijkswaterstaat. In 2001-2003 zeilde ik nog wel op niveau in de Laser en de Star, maar Olympische Kwalificatie zat er niet meer in. Wel bleef ik altijd feeling houden met het zeilen, maar het was ook wel een beetje een afkick periode. Vanaf 2010 kwam ik te werken bij het Innosportlab in Den Haag waar ik samen met Olympisch Zeiler Cees van Bladel veel heb kunnen doen voor het topzeilen.

Om het olympisch zeilen betaalbaar en toegankelijk te houden wordt zoveel mogelijk gebruik gemaakt van gestandaardiseerde materialen. Je koopt in de watersportwinkel exact eenzelfde boot of board als waarmee de Olympische toppers varen. Hierdoor is er beperkte innovatie mogelijk op materiaalontwikkeling.

Waar we wel het verschil konden maken was door een heel gedegen locatie analyse te doen van het Olympische wedstrijdwater. Dankzij, voor de zeilers goed bruikbare, wind- en stromingsmodellen creëerden we een soort van ‘thuisvoordeel’ op het water van Londen (Weymouth) en later in Rio. Ook ontwikkelden we een eerste versie van een ‘zeil-coach cockpit’, zodat de coach tijdens en na de training de beschikking had over belangrijke data”.

In 2013 leek er een soort van stoelendans van Technisch Directeuren te ontstaan. Joop Albada vertrok bij de roeibond (en ging later naar zwemmen). Hessel Evertse (toen bij Watersport) ging naar roeien. En de plek die Hessel achterliet werd toen opgevuld door Serge Kats. Inmiddels was het zeilprogramma al een aantal jaren in Den Haag en Serge kan dan natuurlijk goed vergelijken met de vorige locatie in Medemblik. Serge: “De verschillen zitten in een aantal dingen. Belangrijkst is toch wel dat het zeilwater voor de kust van Scheveningen meer uitdagender is qua wind en stromingen dan het IJsselmeer (hoewel we ook wel af en toe bij IJmuiden de Noordzee opgingen). De omstandigheden bij Scheveningen sloten ook goed aan bij wat we in Londen en RIO konden verwachten. En ook belangrijk is dat de combinatie met wonen en studie in de omgeving van Den Haag veel beter is. Er is voor onze talentengroep nu een heel goede mogelijkheid om studie en sport te combineren en wonen in een stad is voor die groep ook veel leuker”.

Bij zeilen is de kennis van het Olympisch water altijd de eerste prioriteit. Serge: “Normaal gesproken gaan we ons in september van het Olympisch jaar bezig houden met de locatie van de volgende Olympische Spelen. Het zeilwater is dan bekend en wij gaan dan werken aan een optimale setting om ergens woonruimte te hebben om vandaar met grote regelmaat het Olympisch water te kunnen verkennen en in kaart brengen.

Die ideale setting hadden we vanaf 2018 ook in Tokyo (Enoshima). Boten zijn daar ter plekke, met goede huisvesting, passend lokaal vervoer (fietsen..), eigen plek voor fysieke training, hulp van lokale koks, etc. We hebben daar in 2018 en 2019 met het hele team optimaal gebruik van kunnen maken.

De locatie-analyse is het meest effectief als je in een groep kunt trainen. Omdat er in iedere Olympische klasse maar één boot per land naar de Spelen mag, is het van belang om de interne nationale selectie goed te laten verlopen opdat de trainingsgroep niet uiteenvalt. Meestal kiezen we ervoor om zo vroeg mogelijk te selecteren en daarna een stabiele groep te formeren met effectieve kennisdeling.

Zo is Marit Bouwmeester het meest in Enoshima geweest met haar trainingsgroep uit de Laser klasse. Enerzijds is een groep ideaal voor locatie-analyse om strategieën uit te testen, anderzijds een ideale leeromgeving voor de trainingpartners: Op het laatste WK eindigden alle 4 de dames bij de eerste 10. Dat was echt een unieke prestatie, waar de groep zelf ook heel trots op was. Die onderlinge concurrentie is dus ook heel belangrijk en daar is Jaap Zielhuis als hoofdcoach ook de drijvende kracht achter. Hij zorgt met de klassecoaches voor de samenhang van zo'n groep, maar zorgt ook voor een heel duidelijk reglement richting de Olympische Spelen, zodat iedereen weet hoe de kwalificatie in elkaar steekt”.

Uiteindelijk zijn er dus ook afvallers. Levert dat dan nooit gedoe op, het lijkt bij zeilen altijd rustig te blijven. Serge: "Dat is dus ook de rol van Jaap om die regels rondom die interne selectie aan iedereen duidelijk te maken en daarbij voldoende 'ownership' te kweken. En natuurlijk zijn er dan mensen teleurgesteld, maar het klopt dat het bij ons dan vaak niet naar buiten komt. Het mooist is natuurlijk hoe dat ging bij de strijd tussen Dorian en Kiran. De WK's waren voor hen de meetmomenten en dat wist Kiran net te winnen. Het werd beslist in het laatste rak van de laatste wedstrijd, na 3 WK's waar ze omstebeurt goud en zilver haalden".

Voor Tokyo staan het aantal gekwalificeerde boten nu op 7:

- ❖ Kiran Badloe (RS:X)
- ❖ Annemiek Bekkering/Annette Duetz (49erFX)
- ❖ Lobke Berkhout/Afrodite Zegers (470)
- ❖ Marit Bouwmeester (Laser radial)
- ❖ Lilian de Geus (RS:X)
- ❖ Nicholas Heiner (Finn)
- ❖ Bart Lambriex/Pim van Vugt (49er)

Marit Bouwmeester

Serge: "Het is nog realistisch dat daar Duko Bos in de Laser nog bij gaat komen. Hij heeft al een halve nominatie op zak en heeft nog twee kansen". En wanneer is Serge tevreden over het resultaat in Tokyo: "Wij gaan eigenlijk altijd uit van medailles voor de helft van de boten die in actie komen en dan afgerond naar boven. Dat zouden in Tokyo dit keer dan vier medailles moeten worden".

En dan zijn de Olympische Spelen van 2024 ook al weer over ruim drie jaar. Hoe zijn jullie daar nu mee bezig? Serge: "Het zeilen wordt dan gehouden op de Middellandse Zee bij Marseille. We hadden al iets op het oog qua setting voor onze jarenlange voorbereiding. Vanuit mijn huidige functie had ik eerst te maken met twee keer de Spelen ver weg (Rio en Tokyo) en dat was logistiek gezien een uitdaging.

Wat dat betreft wordt 2024 totaal anders. Je kunt er met een botentrailer in één dag naar toe rijden, er gaan dagelijks legio goedkope vluchten, heel anders dus. Maar natuurlijk zullen we de komende jaren ook veel tijd gaan stoppen in de locatie modellen, hoewel er daar niet veel stroming zal zijn.

Ook hebben we dan te maken met een paar andere disciplines. Het totale aantal medaille-events blijft gelijk. In Tokyo zijn er nog de 2-persoons disciplines 470 vrouwen en 470 mannen. Dat wordt in 2024 een 470 Mix. De Finn (eenpersoons zwaargewicht) gaat eruit als klasse. En zo was er dan ruimte voor twee nieuwe disciplines. En dat werd Kitefoil-Mix en de 2 persoons Offshore Mix. Plus natuurlijk de verandering dat de RS-X, waar nu Kiran Badloe en Lilian de Geus bij de wereldtop horen, dat wordt vervangen door een foilend board de iQ-Foil.

Met het toevoegen van kitesurfen en zeezeilen (offshore) zijn zowat alle bloedgroepen binnen de zeilsport vertegenwoordigd. Dat is mooi. Onze stranden zijn tegenwoordig kleurrijk gevuld met honderden kitesurfers en Nederland heeft een rijke historie op het gebied van zeezeilen. Iedereen kent de Volvo Ocean race rond de wereld. Waar deze race verspreid is over 9 maanden en verschillende etappes, zo zal bij het olympische offshore event in Marseille het gaan om een non-stop race over 3 dagen en 2 nachten en krijg je kort voor de start pas te horen welke route (waypoints) je moet varen. Er wordt nu gesproken over een vloot van 14 boten, waarbij de bemanning een Mix (1 man, 1 vrouw) team is.

In 2023, dus 1 jaar vóór de Olympische Spelen van Parijs, zijn al deze nieuwe disciplines ook al te bewonderen in Den Haag, waar het grote WK Zeilen

(eens in de 4 jaar racen alle disciplines op dezelfde locatie) zal worden georganiseerd".

Meer dan 50 NVOD'ers waren er ook bij in Den Haag toen daar de finish was van de laatste Volvo Ocean Race en hebben toen ook kunnen zien hoe groot het zeezeilen is. Een editie eerder (2017-2018) maakte de Nederlandse Carolijn Brouwer deel uit van de bemanning van de winnende boot. Als Olympiër was Carolijn actief op de Spelen van 2000, 2004 en 2008. Hoe hoog die prestatie bij de Volvo Ocean Race staat aangeschreven bleek toen uit het feit dat zij in Nederland werd gehuldigd middels de Conny van Rietschoten Trofee (de belangrijkste zeilprijs in Nederland).

Tenslotte vertelt Serge nog: "Als Watersportverbond hebben we ook de kanosport binnen onze gelederen. In Tokyo zal Martina Wegman actief zijn op de kano-slalom. Bij kano-slalom is er veel spreiding in de uitslagen en zijn er dus veel verschillende kanshebbers. Ook moet je tijdens je races wat geluk hebben in het voorkomen van strafpunten. Wie weet kan Martina verrassen in Tokyo. Het Golfsurfen valt nog onder Holland Surfing Association. We werken daar mee samen door via TeamNL centrum Metropool Eveline Hoof te faciliteren. Zij heeft nog een kans om zich te plaatsen voor Tokyo bij het golfsurfen".

Volvo Ocean Race Scheveningen
Foto: omroep West

Joep Bartels

Terugblik op vele Olympische Spelen en het NVOD-bestuur

Op vrijdag 19 februari heb ik een belafsprake met Joep Bartels, bestuurslid van de NVOD tussen 2002 en 2010. Als Joep de telefoon opneemt, hoor ik vooral veel buitengeluiden: "Ik zit nog op de Mountainbike en ben over een kwartiertje thuis, is het goed als ik je dan bel?". Uiteraard is dat goed en ik google nog wat op de naam van Joep.

Als ik Joep even later spreek, vertelt hij: "Het was zo ontzettend lekker buiten, dus ik moest er gewoon nog even op uit met de fiets. Anderhalf jaar geleden was dat wel even schrikken toen ik een bekkenbreuk overhield aan een valpartij met de racefiets, maar daar ben ik destijds heel snel van hersteld. Ik ga er wekelijks nu weer meerdere malen op uit en ben ook al heel lang lid van D.O.F. (Door Oefening Flink). Een groepje fietsfanaten met bijvoorbeeld Joep Atsma, Hennie Kuiper en Dries van Agt. Voor Corona reden we met dat groepje zeker acht keer per jaar samen, steeds in een wisselende samenstelling en steeds ook weer op een andere plek".

Hoe kwam Joep ooit terecht in het bestuur van de NVOD? Joep: "Ik werd destijds door Wim Cornelis gevraagd om in het bestuur te komen. De aanleiding was eigenlijk een lustrum dat moest worden georganiseerd en waar de NVOD ook een boekje wilde uitgeven. Gijze was daar zeer enthousiast bij betrokken en ik had connecties in de uitgeverij wereld en toen hebben we dat samen getrokken". Veelal zijn de bestuursleden van de NVOD zelf ook actief geweest als Olympiër. Uiteraard waren er ook meerdere voorzitters die niet als sporter actief waren geweest op de Spelen, maar als chef-de mission. Joep: "Wat dat betreft was ik een buitenbeentje. Tineke was natuurlijk vier keer actief geweest op de Spelen, ik was haar trainer, en Tineke en ik werden toen beide lid van de NVOD. We waren vaak te vinden bij de activiteiten van de NVOD en van het één kwam het ander".

Foto Joep, Tineke en Imke Bartels

Hoe kwam Joep eigenlijk in die paardenwereld terecht? Joep: "Wij hadden vroeger paarden thuis en ik wilde eigenlijk altijd de sport in. Ik heb ook nog drie jaar gekoerst als wielrenner bij de nieuwelingen. Mijn vader dwong mij toen min of meer om te gaan studeren en dat werd Psychologie, eerst ook nog een periode medicijnen. Inmiddels was ik Tineke tegengekomen. Die deed toen Military (nu 'eventing') op hoog niveau, maar had veelal te maken met het feit dat haar beste paarden steeds verkocht werden. Ik zei toen: "Als jij trouwt met mij, zorg ik ervoor dat je een paard krijgt waar je wedstrijden mee kunt winnen". Dat trouwen deden we en dat werd een studentenhuwelijk want Tineke zat nog op de Sportacademie in Tilburg.

Ze ging inderdaad wedstrijden winnen en werd Nederlands kampioen. Ik rolde ook steeds meer de Military wereld in en op een gegeven moment hadden we in Hooge Mierde een permanent Military parcours en organiseerden daar 16 jaar een Military waar op een gegeven moment de wereldtop op af kwam. Dat werd toen qua budget en tijdsinvestering veel te groot en daar zijn we toen mee gestopt. Veel materiaal kon over naar Boekelo en bij de Military daar was ik nog een tijd perschef". Maar Tineke ging niet naar de Spelen op de Military, maar op de dressuur. Joep: "Op een gegeven moment hadden we twee kindjes en vonden we de Military toch te riskant met af en toe kleine ongelukjes. Tineke stapte over naar de Dressuur en stond 2 jaar later op de Olympische Spelen van 1984 in Los Angeles".

En was jij daar toen bij? Joep: "Jazeker, maar dat waren niet mijn eerste Spelen. In 1972 was ik ook al samen met Tineke in München. We waren 26 en 21 jaar en konden met een soort van persaccreditatie overal komen. Ik gaf toen een paardenblad uit, daarom was ik dus als journalist aanwezig. In 1976 was ik ook in Montreal. Toen met 24 lezers van één van de twee paardenmagazines die ik uitgaf. In 1980 sloten de Nederlandse ruiters zich aan bij de boycot van de Spelen in Moskou en kregen we in het Engelse Goodwood een soort van alternatief voorgeschoteld". En daarna kwamen er dus vier Olympische Spelen waar Tineke actief was.

Foto: Eindhovens Dagblad
Tineke Bartels wint NK-goud op military

Joep: "Ik was daar steeds bij, maar wel in allerlei rollen. In Los Angeles 1984 half als trainer, maar ook als voorzitter van de internationale hippische journalisten. In 1988 in Seoul was ik al ter plekke en werd ik na 2 dagen ineens gevraagd om als Teammanager te fungeren omdat Mevrouw Vellenga toen naar huis moest vanwege een sterfgeval".

Richting Spelen van Barcelona hebben we alles veel serieuzer opgepakt met het NOC. In 1991 ging ik samen met KNHS directeur Jacques van Leeuwen al op verkenning in Barcelona. Ik had toen ook veel contact met André Bolhuis van het NOC (André was Chef-de-Mission) en hij zorgde voor een optimale invulling van de accreditaties. Voor het eerst ging er bijvoorbeeld ook een dierenarts mee.

Bij het springen werd het team toen kampioen. Piet Raymakers won toen individueel ook nog zilver. Anky werd toen individueel vierde bij de dressuur en Tineke maakte met Anky, Ellen Bontje en Annemarie Sanders-Keijzer deel uit van het team dat toen zilver won. Die professionele voorbereiding is daarna eigenlijk altijd gebleven. Ook in Atlanta won Tineke met het team weer zilver".

En daarna nog meer Olympische Spelen? Joep: "In 2000 in Sydney waren Tineke en ik als toerist aanwezig en wat maakten we toen geweldige Spelen mee met medailles vanaf de eerste dag tot het eind, er was iedere dag wel iets te vieren.

In 2004 in Athene werd dochter Imke op het allerlaatste moment opgeroepen om de plek van Edward Gal in te nemen, wiens paard kreupel was. Tineke werd groom en trainer en ik was daar toen als supporter en logeerde toen in wat het Hockey hotel werd genoemd.

Ook in 2008 maakte Imke deel uit van het team en waren wij er weer bij. In 2012 was Imke reserve en was ik er ineens bij als man van Tineke die toen bestuurslid van NOC*NSF was. Dat was twee jaar later ook het geval bij de Winterspelen in Sochi".

En hoe kijk jij terug op je bestuursperiode van de NVOD. Joep: "Het was toen vooral een reünisten club met het lustrum steeds als terugkerend hoogtepunt. Natuurlijk waren er prachtige evenementen zoals het EK Turnen, schaatsevenementen, maar ook de evenementen waar ik zelf aan kon bijdragen. Zo waren we tijdens een lustrum ook eens bij het EK Dressuur en heb ik er voor kunnen zorgen dat we daar fantastisch werden ontvangen nadat we die middag al een boottocht hadden gemaakt door het Rotterdamse havengebied. Ook kon ik meerdere malen wat regelen voor de NVOD bij Indoor Brabant, Jumping Amsterdam en bij de Military in Boekelo".

En heeft Joep nog een tip voor de NVOD? Joep: "Ik denk dat het steeds belangrijker wordt om er als vereniging te zijn voor jonge Olympiërs die hun weg moeten gaan vinden in het maatschappelijke leven. Gelukkig zie ik dat de laatste jaren dat soort zaken regelmatig worden opgepakt".

Foto Horses.nl - Joep Bartels

Words of Olympians

In december vorig jaar mocht ik 24 Olympiërs interviewen in het project Words of Olympians NL. Graag vertel ik wat over mijn ervaringen en de plannen voor dit jaar, want Words of Olympians NL is een project dat doorloopt naar dit jaar en komende jaren. De meeste van jullie als NVOD-lid hebben informatie ontvangen over het project maar het lijkt me goed het toch nog even kort toe te lichten. Words of Olympians NL is een Nederlandse variant op een project dat bij het Internationaal Olympisch Comité al vele jaren loopt.

Words of Olympians - het interview zelf

Het is een standaard manier interview waarop Olympiërs op een vijftal thema's worden bevroegd. De standaard vragen zorgen ervoor dat je verschillen kunt vaststellen en ook antwoorden van Olympiërs kunt combineren. De thema's van het interview zijn de deelname aan de Olympische Spelen, de sportcarrière, jeugd, maatschappelijke carrière en als laatste legacy, (nalatenschap). De interviews hebben niet de bedoeling dat ze als totaal – de interviews duren gemiddeld een klein uur! – worden gebruikt, maar in fragmenten. Als zodanig is het ruw materiaal, waarvan delen of fragmenten worden gebruikt voor korte of lange videoclips. Naast de inhoudelijke standaard is er ook een technische standaard die minimale eisen stelt aan bijvoorbeeld belichting, opstelling en beeld- en geluidskwaliteit filmopnames.

Doel project Words of Olympians NL

Dit even kort over het hoe en wat van het interview zelf, maar natuurlijk blijft nog wel de hamvraag; waar is dit allemaal goed voor? Als conservator sporterfgoed NOC*NSF heb ik de afgelopen 10 jaar vooral voorwerpen verzameld van de Olympische Spelen, maar hoe mooi deze voorwerpen ook zijn, ontbreekt een belangrijk stuk en dat is de deelname aan de Olympische Spelen zelf; het zweet en alles wat eraan vooraf ging voordat deelname aan de Olympische Spelen een feit was. Ik heb wel vaker hilarisch gedacht; wat jammer dat ik die Olympiër of die prestatie niet kan uitknippen, vastplakken of invriezen, totdat Words of Olympians op mijn pad kwam. De interviews leggen voor altijd de meest belangrijke aspecten van elke Olympiër op een unieke manier vast. En ook het interview is te 'bewaren' net als een sporterfgoed voorwerp en kan dan nu, maar ook over 5 of 10 jaar worden gebruikt. Nu komt er best wel wat bij kijken om zo'n interview echt in lengte van jaren te bewaren. Gelukkig zorgt het IOC daarvoor. Die hebben een professionele digitale Mediatheek, en al het Olympisch filmmateriaal wordt door het IOC bewaard en

Foto Bernard Hilgers

documentaire makers, sportorganisaties en NOC's kunnen het materiaal bekijken en aanvragen. Wij als NOC*NSF en ook de NVOD als gelieerde organisatie kunnen het altijd kosteloos gebruiken. Als toekomstig voorbeeld van gebruik, weet ik zeker dat ik in de toekomst stukjes van de interviews ga gebruiken als extra manier om voorwerpen en onderwerpen extra aandacht en glans te geven.

Eerste WoO filmweek dec. 2020

In december hebben we een eerste film interview week gehad, die eigenlijk vooral voortkwam uit de vraag, of het interviewen met eigen inzet en middelen gedaan kon worden. Gelukkig bleek dat het geval, al moet gezegd worden dat er nog steeds een leercurve is. Ik vond het ontzettend leuk om in korte tijd zoveel Olympiërs te ontmoeten, interviewen en te genieten van hun ervaringen en verhalen. Dat smaakt naar meer.

Proefclip 'WoO Openingceremonies' en kippenvel!

Als ik dit artikel sta in te typen heb ik net drie dagen video monteren achter de rug. Ik had niet zo'n ervaring maar wist al wel een beetje hoe het moest, maar het leek mij maar ook de NVOD toch leuk wat resultaat te leveren van de interviews.

Tweede filmweek maart 2021 en toekomst

Foto: Olympic Channel – Haïke van Stralen

Daarom heb ik een korte clip gemaakt van 6 minuten die gaat over het meemaken van de openingceremonie, en daar beeld

en muziek aan toegevoegd. Hij is getiteld 'Words of Olympians NL : openingsceremonies : reliving the moment...', maar eigenlijk had ik hem ook 'kippenvel' kunnen noemen. Het woord 'kippenvel' werd door vele Olympiërs genoemd en dat komt in de clip ook wel naar voren. Nu ben ik geen professioneel videomaker, maar ik denk wel dat de clip goed laat zien waarvoor de interviews kunnen dienen en wat voor potentie ze hebben. Als zodanig was ik ook benieuwd naar de mogelijkheden. In de toekomst zullen we ongetwijfeld dit soort clips laten maken of gemaakt worden door professionals die het maken van dit soort videomontages in perfectie beheersen. Het ligt nog wel in de bedoeling de clip komende maanden verder te (laten) perfectioneren zodat hij geschikt is voor publicatie. Dus wordt vervolgd.

Vanwege het grote aantal reacties besloten we in december om begin 2021 meteen een tweede filmweek te organiseren. Ook de 25 interviewplaatsen waren al snel gevuld. Ik kijk al uit naar het interviewen. Als de interviews uiteindelijk bewerkt zijn tot 50 interviews gaan we, en met we bedoel ik NOC*NSF, de NVOD en IOC nader kijken hoe we dit project verder komende tijd gaan vormgeven, want inmiddels rijzen wel de vragen hoeveel en hoe vaak we dit blijven doen en moeten we ook gaan nadenken over kosten van videomontages etc. en personele inzet bij uitbreiding. Vragen waarop we ongetwijfeld antwoord gaan vinden en die geen enkel invloed hebben, op ieders motivatie om hiermee door te gaan, dus ook hier; 'wordt vervolgd'. Rest mij iedereen die deel heeft genomen en deel gaat nemen voor jullie medewerking en verhalen en enthousiasme.

Betty en Hans Wouda

De leden die regelmatig aanwezig waren op de diverse NVOD bijeenkomsten, kennen natuurlijk allemaal Betty en Hans. Betty Heukels was Olympisch zwemster in 1964 (Tokyo) en Hans Wouda was als Waterpoloër actief op de Spelen van 1968 (Mexico) en 1972 (München). En op 5 november 1969 trouwden Betty en Hans en waren zij een Olympisch koppel. Ik legde hen een aantal vragen voor en de antwoorden geven een mooi beeld van hun Olympische reis.

Betty: "Wij waren toen niet het enige Olympisch koppel. Een ander koppel in die tijd was zwemster Toos Beumer (1964) en Nico Krediet (Moderne Vijfkamp in 1972).

Hans: "Via vriendjes was ik aanraking gekomen met waterpolo. Betty kwam met zwemmen in aanraking via het schoolzwemmen. We hebben elkaar pas veel later leren kennen tijdens een interland zwemmen en waterpolo in Budapest. Bij het slotdiner zaten we toen naast elkaar. In die tijd waren er vaker gecombineerde interlandwedstrijden".

In het boek van Ton Bijkerk staat dat Betty lerares lichamelijk opvoeding was en dat Hans werkzaam was als Fysiotherapeut. De opleiding tot Fysiotherapeut deed Hans toen in de avonduren. Het was voor iedereen toen nog noodzakelijk om werk en sport te combineren. Een uitkering voor topsporters bestond toen nog niet.

Betty: "In het vierde jaar van de Academie voor Lichamelijk Opvoeding ging ik naar de Olympische Spelen in Tokyo. Dat was toen een hele zware combinatie. Uiteindelijk moest ik op school veel inhalen doordat ik nogal eens afwezig was. Toen ik in 1966 Europees Kampioene werd, stond ik dagelijks fulltime voor de klas in de gymzaal.

Voor en na het werk deed ik dan mijn training. Dat was toen trainen om half zes in de ochtend en aan het begin van de avond. We hadden in die tijd wel eens een trainingskamp in Rotterdam. Dat noemde men later een "klotsbad" en daar zat zeker genoeg chloor in het water. Zonder brilletjes in die tijd was dat niet fijn voor de ogen".

Uiteindelijk haalde Betty dus de Olympische Spelen in Tokyo: "We hadden toen een hele mooie groep en hard trainen wilden we allemaal.

Er was in die tijd alleen een overdekt bad in Rotterdam, maar de selectiewedstrijden waren gewoon in een buitenbad. En in zo'n buitenbad was het water soms maar 16 of 17 graden.

Tokyo vond ik helemaal fantastisch. Dat begon al met de reis naar Japan. We vlogen toen met heel helder weer over de enorme ijsvlakte van Groenland en maakten een tussenlanding in Alaska. Dat was fantastisch en dat gold ook voor het Olympisch Dorp. Daar heerste een fantastische sfeer, iedereen had plezier en praatte met elkaar. Je voelde je toen echt een heel bijzondere wereldburger. Vanuit het dorp wandelden we naar het Olympisch zwembad voor de trainingen. Van Erica hadden we ook nog wat Japanse woorden geleerd en die gebruikten we regelmatig en dat werd meer veel eerbied gewaardeerd".

En natuurlijk was Betty ook getuige van de gouden medaille van Anton Geesink: "Samen met Erica en Pauline van de Wild waren wij op de dag van de finale van Anton bij het kano geweest, een stukje buiten Tokyo. We werden toen door een Japanse familie uitgenodigd om bij hen de finale te bekijken. Zittend op een rieten matje en groene thee drinkend zagen wij Anton winnen. Juichen durfden we niet, want de familie was in tranen. Het theekommetje waar ik toen uit dronk, heb ik nog steeds".

De Olympische Spelen van Mexico haalde Betty niet meer: "Ik was bij het EK in 1966 al de oudste kampioene. Ik ben in 1967 nog wel mee geweest naar Mexico om daar een soort verkenning te doen. Ada was toen ook mee, ook nog een aantal andere zwemsters, Jan Wienese was erbij, vanuit de atletiek ook nog een aantal. Wij bekeken de zogeheten Spaanse Club. Met een zwembad en daar heb ik een aantal trainingen gedaan. Ook om te voelen wat de hoogte en de warmte met je lichaam deed".

Hans was er in Mexico wel bij: "Het was in de jaren voor Mexico flink aanpoten. Natuurlijk was de intensiteit van de trainingen niet zoals nu. Maar het was vaak dingen combineren. Overdag werken, eten, kinderen en Betty mee in de auto naar het Floraparkbad. De kinderen en Betty konden vóór onze training dan nog even vrij zwemmen. Pas later, richting 1972 kregen wij als topsporters af en toe wat ruimte van de werkgever om een paar middagen te kunnen gebruiken om de trainen".
Hoe was dat toen in Mexico: "Wij gingen al drie weken voor de Spelen naar Mexico met de complete Olympische ploeg. In Mexico zelf tranden we wel allemaal op andere plekken. Met het waterpolo team zaten we toen in de Spaanse Club waar Betty dus al eerder was geweest".

Betty: "Jazeker en toen was ik daar ook wat kwijtgeraakt. Bij de Spelen in Tokyo had ik mijn zwemplankje laten voorzien van de handtekeningen van de leden van de Amerikaanse zwemploeg. Die had ik toen ook mee in Mexico toen we tranden in de Spaanse Club, maar dat plankje ben ik daar toen vergeten. Toen Hans in 1968 in Mexico was, heeft hij dat plankje opgespoord en even later kreeg ik in Nederland een pakje uit Mexico, met daarin dus dat plankje".

In Mexico eindigde het Waterpolo team op de zevende plaats. Nederland hoorde toen bij de subtop.

Een jaar na Mexico, op 5 november 1969 trouwden Hans en Betty. Betty over die tijd: "Dat haalde toen diverse voorpagina's van de kranten. In die tijd woonden we in Amsterdam. Ik gaf toen les op het CIOS en Hans werkte als fysiotherapeut in Leersum. We konden toen dus dagelijks samen reizen".

Daarna kwamen voor Hans nog de Olympische Spelen in München: "Ik werkte toen de hele dag en 's-avond was dan nog de waterpolo training. We hadden toen al een dochter en waren in verwachting van de tweede. Dat was al met al toen best een pittige periode om alles te combineren.

Over de prestaties in München vertelt Hans: "We begonnen toen tegen wereldtopper Hongarije en we verloren met 3-0. Van Australië wonnen we. Belangrijk was toen dat de Duitsers gelijk speelden tegen Hongarije, daar hadden we een raar gevoel bij, want Hongarije was normaal gesproken veel sterker dan Duitsland. Nadat wij ook gelijk speelden tegen Duitsland en net als hen wonnen van de Grieken, gingen de Duitsers als tweede door naar de Finale ronden en gingen wij spelen om plek 7-12. Uiteindelijk werden we dus zevende. Maar wel met toppers in onze groep als Ton Buunk, Evert Kroon, Gijze Stroboer en Jan-Evert Veer. Die werden daarna nog veel beter en legden toen de basis voor de bronzen medaille op de Spelen in 1976.

München blij ik natuurlijk ook herinneren door die aanslag toen. Wij waren met het waterpolo team op dat moment al uitgespeeld en wilden daarna naar huis. Niet als politiek statement, maar gewoon omdat we klaar waren. Thuis zat Betty die dagen met het oor aan de radio gekluisterd".

Betty: "Na 1972 bleven wij allebei op clubniveau actief, beide in het waterpolo. In die tijd waren ook zwemmers vaak actief bij het waterpolo. We speelde toen ook regelmatig in de wintercompetitie". Inmiddels hebben Betty en Hans drie kinderen en 8 kleinkinderen, waarvan er ook al weer vier aan waterpolo doen. Eén kleinzoon zit momenteel zelfs bij de Nationale Selectie onder 15 jaar.

En dan de oprichting van de NVOD. Betty: "Wij zijn toen meteen lid geworden en ik zat toen ook twee keer in de kascommissie. Jaap Reesink was toen penningmeester en nodigde ons toen uit bij hem thuis of bij zijn watermolen in Vreeland. Daar maakten we toen een gezellige dag van".

Betty en Hans zijn natuurlijk trouwe bezoekers van de NVOD activiteiten. Wat waren voor hen de hoogtepunten: "Met Bart Brentjens mountainbiken in Zuid Limburg was fantastisch en dat gold ook voor het EK Atletiek in Amsterdam. Maar er zijn natuurlijk veel meer fantastische evenementen geweest".

En als laatste: "Wij hebben onze sportloopban als een verrijking van ons leven ervaren. We hebben daar waardevolle vriendschappen voor het leven aan overgehouden".

NVOD Events 2021

Foto Andre in het Veld

In het juni-nummer van 2020 konden we als Eventcommissie niet meer vertellen dan dat alle bijeenkomsten voor de rest van 2020 in de ijskast gezet moesten worden. En zo geschiedde het ook, we hebben geen enkele leuke bijeenkomst of samenzijn kunnen organiseren door de aanhoudende lockdown. Zelfs onze ALV in 2021 hebben we van achter de computer moeten houden. Het was plezierig elkaar weer eens te zien, maar liever zijn we fysiek bij elkaar. Het voltallige bestuur zat nu thuis, omdat bij elkaar zitten op Papendal, wat we eerst hadden bedacht, door de avondklok niet mogelijk was. Dat realiseerden we ons pas vrij laat. Door dezelfde achtergrond te gebruiken tijdens de Teams meeting creëerden we toch een eenheid en het gevoel van bij elkaar zijn.

Nu, medio maart 2021, lijkt het erop dat de Events commissie, die zoals u wellicht heeft vernomen uitgebreid is met Olympiër Arnold Vanderlyde, eindelijk de plannen, die bijna een jaar in de kast hebben gelegen, kan gaan oppakken en een serie leuke Events voor de leden kan gaan voorbereiden. Tijdens de laatste vergadering van de commissie zijn daar enkele nieuwe ideeën bij gekomen, waarover ik de volgende keer wellicht iets meer uit de doeken kan doen, als deze wat verder zijn uitgewerkt en zijn getoetst aan haalbaarheid.

Tijdens de Persconferentie van de regering van maandag 8 maart is door Mark Rutte voorzichtig gezinspeeld op de mogelijkheid om langzamerhand de maatschappij weer tot leven te laten komen, met in het achterhoofd dat ergens in juni-juli de meeste mensen wel zullen zijn gevaccineerd, zeker 1 keer en de meeste mensen uit risicogroepen zeker al twee keer. Daarmee kunnen we denken aan het bijebrengen van mensen in groepen tijdens bijeenkomsten, sportwedstrijden, vakanties en feestjes en partijen. Het vieren van verjaardagen en trouwerijen wordt dan ook weer normaal. Ook zijn er recent al sportmanifestaties waar weliswaar zonder publiek toch grotere groepen sporters die zijn getest en gevaccineerd, zonder problemen dicht bij elkaar zijn geweest gedurende langere tijd. Denk aan schaatsers, shorttrackers, tennissers, atleten. De Olympische Spelen zullen zeker doorgaan, vertelde Pieter van den Hoogenband met stellige zekerheid in het TV programma bij Matthijs van Nieuwkerk. Met of zonder publiek, Nederland staat klaar voor een zomer vol prachtige sport en doet in veel disciplines mee om de medailles, dat lijkt zeker.

Tijdens de ALV heeft het bestuur al aangegeven dat dit gegeven voor ons als Eventcommissie en Lustrumcommissie een startsein is geweest om er vol in te gaan en dit najaar zowel een Lustrumfeest als een reünie voor Wintersporters op te gaan starten. Voor degenen die niet bij de ALV aanwezig waren even een korte samenvatting van de ideeën.

Gepland staat om in oktober/november een groots Lustrumevent te gaan houden, waarbij de voorkeur van de organisatie uitgaat naar het Amsterdamse Olympisch Stadion. Faciliteiten, goede bereikbaarheid en natuurlijk het feit dat hier in 1928 de Olympische Spelen zijn geweest, maken dit tot een ideale plek om "ons" feestje te gaan houden.

De Lustrumcommissie voor 2021 bestaat inmiddels uit een respectabel aantal leden van 10. Met zo'n grote groep mensen moet het zeker mogelijk zijn om een grandioos feest te gaan houden. We gaan zoeken naar een goede combinatie van muziek, theater, culinair genot en de mogelijkheid om lekker en gezellig bij te praten met oude vrienden en bekenden, waarbij het voor jong en oud een waardevolle bijeenkomst moet worden. Graag willen we daarbij ook de Tokyo 2021 ploeg betrekken en hen daarbij verwelkomen als nieuwe leden van de NVOD. De vorige Lustrumbijeenkomst in 2016 had ongeveer 450 deelnemers, ik was daar zelf bij en heb vele bekenden gezien en ook weer veel nieuwe contacten gelegd.

Het naar buiten treden met een dergelijke bijeenkomst met de elite van de elite van Olympische sporters van alle tijden heeft (mits onderbouwd met een goed plan) naar onze mening ook waarde voor bedrijven en media, dus we willen proberen ook hier iets mee te doen, om de mogelijkheden nog meer te benutten en daarmee publiciteit te krijgen. Alles om onze NVOD een "sexy" imago te geven, zoals Arnold Vanderlyde het zo mooi verwoordt in elke vergadering. Geen slapende vereniging, maar een club waar iedereen bij wil horen. kunnen hierover nog niet te ver in detail treden omdat alles nog

in de kinderschoenen staat op het moment dat ik dit artikel schrijf.

Naast het Lustrumevenement is het plan om in november/december een Reünie te houden voor alle Winter-Olympiërs die hebben deelgenomen aan de Spelen tot en met Nagano 1998.

De organisatie daarvan is in de vertrouwde handen van de Eventcommissie, die een dergelijke reünie al vaker heeft georganiseerd en waarbij de opkomst zeer groot is geweest. Dachten we eerst om dit na de Winterspelen van 2022 te doen,

we gaan dit nu toch naar voren halen omdat de oud deelnemers elkaar al zo lang niet hebben gezien en we in 2022 graag de Reünie willen koppelen aan de Spelen van München 1972.

Foto Reunie Mexico 1964 – okt. 2018

Online ALV in het Iustrumjaar 2021

Maandag 1 maart j.l. is onze 35e Algemene Ledenvergadering gehouden. Deze keer was dat online. Een primeur voor onze vereniging. Een nieuwe ervaring, waarbij opviel hoe gedisciplineerd de vergadering met ongeveer 50 deelnemers verliep. Maar van Olympiërs hadden we ook niets anders kunnen verwachten 😊.

Anneke van Zanen

NOC*NSF voorzitter Anneke van Zanen was onze speciale gast van de avond. Ze had zelfs belangrijke gesprekken verplaatst om bij de NVOD-vergadering aanwezig te kunnen zijn, wat veel zegt over haar betrokkenheid bij de NVOD.

Uitgebreid vertelde Anneke over hoe NOC*NSF het afgelopen jaar beleefd had, wat een enorme wissel Corona had getrokken op de topsporters en voor welke enorme uitdaging NOC*NSF stond, en nog steeds staat, "want de sportdeelname cijfers lopen nog steeds terug, NOC*NSF moet dan ook flink aanpoten om dit geluid gehoord te krijgen, ook richting de politiek".

Maar bovenal sprak Anneke over haar waardering voor de NVOD. Het hebben van een podium voor Olympiërs tot in lengte van jaren ziet ze als een prachtig verlengstuk van TeamNL.

Foto Stokmans- Edwin Benne

Ze zal de samenwerking van NOC*NSF en de NVOD blijven ondersteunen en wil zich inzetten om de zichtbaarheid en toegevoegde waarde van de NVOD te vergroten.

Anneke bood aan om met (een afvaardiging van) de NVOD in gesprek te gaan over toekomstgerichte thema's en vraagstukken zoals veiligheid en discriminatie in de sport, maar stimuleert de NVOD ook om zelf met een vraagstuk te komen.

Centrale doel: kennis en ervaring delen en van elkaar leren. De NVOD zal van dit aanbod dankbaar gebruik gaan maken. Ze sloot af met de mooie vermelding dat alle Tokyo 2021 gangers dit jaar lid kunnen worden van de NVOD.

Verkiezing bestuursleden

Het is alweer 3 jaren geleden dat Wouter en ik in het bestuur werden gekozen. Met veel plezier en energie wijden wij ons aan de taken binnen het bestuur van de NVOD. En blijven dat heel graag doen. De leden hebben Wouter (die voor 1 jaar als penningmeester beschikbaar is) en mijzelf (beschikbaar als voorzitter voor een termijn van drie jaar) met grote meerderheid herkozen. We zijn jullie allemaal dankbaar voor het vertrouwen en blijven ons met volle overgave voor jullie inzetten.

Foto Peter Schold – Arnold Vanderlyde

Kort voor de ALV stelde Arnold Vanderlyde zich definitief verkiesbaar als bestuurslid voor Events.

Ook hij is met grote meerderheid gekozen. We kijken erg uit naar de samenwerking met Arnold. Met zijn bekende passie en drive zal hij ons, de leden en anderen inspireren met de Olympische waarden en Olympisme.

Foto NRC – Anneke van Zanen

Plannen 7e Lustrum voor “Dutch Olympians” in 2021

Er is uitgebreid gesproken over het 7e lustrum van de NVOD, het focusevent voor dit jaar. Robbert Bakker lichtte toe welke plannen de inmiddels gevormde lustrumcommissie heeft.

We gaan er van uit dat in oktober/november 2021 Covid-19 geen risico meer vormt om fysiek samen te komen in ons Olympisch Stadion of eventueel een locatie in Rotterdam, e.e.a. afhankelijk van de mogelijkheden. In elk geval moet de locatie goed bereikbaar te zijn met het Openbaar Vervoer en er dienen meerdere geschikte ruimtes aanwezig te zijn. We denken aan plenair programma op een zaterdagmiddag van ongeveer 3 of 3,5 uren met een Olympische start, muziek, poëzie, awards, en natuurlijk veel gezelligheid, eten en drinken. Verbinding onderling en ook met de jongere generaties Olympiërs krijgt een prominente plaats. We hopen dat we net als bij het voorgaande lustrum in elk geval 400 leden mogen verwelkomen.

Team NL op weg naar Tokyo

Peter Wiggers, NOC*NSF projectleider TeamNL Games Operations nam ons mee in de voorbereidingen voor Tokyo. Waar staan we?

Het zal niemand verbazen dat de rode draad van zijn verhaal COVID 19 is, waardoor er nog heel veel vragen en onduidelijkheden zijn: wel/of niet vaccineren, met of zonder fans, hoe gaan de opening en de sluiting en het huldigen van medaillewinnaars verlopen? En hoe zorg je ervoor dat iedereen gelijke kansen krijgt?

Kortom: hoe gaan we de Olympische Spelen beleven? Over al deze vraagstukken wordt nog heel veel overlegd met IOC en met bevriende NOC's. NOC*NSF moet met alle scenario's rekening houden, wat zorgt voor heel veel werk.

Wat wel vast staat is dat Nederland met ca. 280 sporters zal deelnemen, 40 meer dan in Rio. De Nederlandse sporters staan er goed voor en konden goed blijven trainen, ondanks alles.

Voor de afsluitende prachtige korte film over de openingsceremonies van de Olympische Spelen en herinneringen hierbij van verschillende NVOD-ers, sprak Bernard Hilgers de leden toe:

“Goedenavond. Ik ben gevraagd enkele woorden van hoop tot u te spreken.

Woorden van hoop, ja, wat doe je dan? Als conservator grijp ik dan natuurlijk terug op het verleden, naar andere historische gebeurtenissen. Ik dan denk ik aan toespraken van beroemde mensen als Winston Churchill, Koningin Wilhelmina en laatst nog onze minister-president Mark Rutte.

Ik kan ze allemaal gaan citeren maar dat heeft denk ik weinig zin. Het gaat immers om echt geloven in de toekomst. Echt uitdragen dat ik vertrouwen in ons heb, echt zeggen wat ik vind en dat ook meen. Echt zeggen dat ik geloof in ons, in Nederland en de rest van de wereld. Er komt een nieuwe tijd, een betere wereld en daar zijn wij allemaal architect van. Jullie als Olympiërs hebben daarin een belangrijke rol in, door de hoop uit te stralen en ook de Olympische Beweging levend te houden.

Eens een Olympiër, altijd een Olympiër!

Ik geloof in ons, in Nederland en de hele wereld. Laten we allemaal het glas heffen en proosten dat we geloven ‘in ons’. Op ons!”

Met een glas echte NVOD Prosecco, die de aanwezigen vooraf op hun thuisadres hadden ontvangen, proostten we op ons, op de NVOD, in de hoop dat we elkaar snel weer fysiek kunnen ontmoeten.

Wij danken iedereen hartelijk voor de aanwezigheid en de fijne complimenten in de chat en via de mail. We voelen dat ons werk gewaardeerd wordt. Hopelijk kunnen we elkaar spoedig ontmoeten!

